

Grecia judica a Inglaterra

«Cap nació de les no efectivament atacades—diu una important revista anglesa—s'ha trobat amb més forta urgència d'anar a la guerra que Grecia a les passades setmanes. Tots els seus interessos la menaven a una sola classe d'acció. En primer lloc hi havia el motiu, que li es comú amb tots els seus veïns, d'impedir l'hegemonia austro-alemanya als Balcans. En segon lloc, la temença de l'engrandiment de son més greu enemic, la Bulgaria; la ocupació de Macedonia per aquesta pot ésser no més un preludi a l'avenç sobre Kavalla i la matèria Salònica. En tercer lloc, hi havia els lligams d'honor i antiga companyonia que la obligaven d'anar en socors de la Serbia. En quart lloc, l'esperança de poder liberar del jou turc a l'Asia Menor una altra llarga porció de la seva raça. No es necessitava un polític tan capaç com en Venizelos per reparar que aquests motius i esperances justificarien l'haver-seelles amb perills molt majors dels que pot comportat la unió amb els aliats. I en el cim d'aquestes induccions a l'acció, hi havia en cara els termes extraordinàriament generosos—dels quals no més era una part el donatiu de Xipre—que els aliats oferien per l'auxili grec a Serbia. I tantmateix Grecia refusa de moure's. Laa por d'Alemanya, per molt que se la a exageri no pot bastar segurament per explicar aquest fenomen.

Sens dupte, es fa cada vegada més palès que els desigs personals, afinitats i tal volta les penyores privades del Rei Constantí són el factor dominant, si no l'únic, de la política grega. Fins a quin punt l'accident d'òstic pugui allunyar la Grecia dels seus positius interessos, es pregunta que ni el Rei mateix deuria poder contestar i sobre la qual ningú de

fora pot emetre opinió de valor. A París es diu obertament que el govern grec només espera una avinentesa favorable per abandonar, en favor de nostres enemics, la seva neutralitat; i de Roma vé un reportatge d'un acord greco-bulgar, conlós o a punt de concloure's, pel qual totduina que els serbis siguin francament batuts, les forces hel·leniques ocuparan Monastir. Reports d'aquesta mena, però, han d'ésser rebuts amb bona cosa d'escepticisme. La situació per incerta i decebedora que sigui, conté certs elements poderosos que convé no ignorar. Una ample majoria del Parlament grec segueix En Venizelos i la seva política d'intervenció al costat dels aliats; i el govern grec no té diner. Altrament, la Grecia és un país absolutament vulnerable per un poder marítim. La ocupació de Monastir o qualsevol altra acció per forces gregues contra la Serbia, seria immediatament seguida de l'aparició d'una flota anglo-francesa a Atenes, sense esmentar nombre de greus perjudicis menors bue els aliats gairebé sense esforç podrien causar a una Grecia hostil. Totes les possibilitats han de ser considerades, i entre altres la de que el govern grec pugui dordre's de l'ardent hospitalitat oferta per En Venizelos a les tropes aliades, i manifesti el desig de veure's lliure de sos visitants; però l'efectiva lluita.

(De *La Veu de Catalunya*)

Aviso

Dirigir toda la correspondencia al corresponsal de la «Sociedad General Española de Librería. Revistas y Publicaciones, Sociedad Anónima,» en Malgrat.